

Multitudinària celebració de l'Eucaristia a la façana principal.

Vaig fer tot el que estava al meu abast en tant que prevere i servidor de l'Església de Jesucrist i, així com, quan el bisbe em va enviar a servir el poble de Lliçà, hi vaig anar, quan em va encarregar altres missions, entre els joves i els adults, i em va destinar a un altre servei fora de Lliçà (1988) també. Era pel que estava vocacionat i preparat. No vaig deixar enregistrada, a nom de la parròquia, la propietat de Santa Justa –podia haver-ho fet, però, per què? no n'hi havia obligació i el dret era públic i notori, i el servei de les persones i de l'Evangelí absorbent– Avui, encara, si algú pretén ser amo d'una església, dins de la legalitat vigent, és ell qui ha de demostrar aquesta pretesa propietat seva.

Després de la meva partença

Després de tot això, he pogut saber que els administradors de l'Hospital de Vic van tenir feina a vendre la finca de ca n'Amell, perquè estava afectada per un projecte de cinturó... Quan van aconseguir fer-ho a l'empresa Simon van fer constar que calia fer la segregació de l'àrea de Santa Justa, però que –sorprenentment– funcionaris de la Generalitat els van impedir fer efectiva aquesta segregació perquè havia sortit una llei que impedia parcel·lar les propietats agràries, llei que ells no van saber interpretar ni aplicar. Quan vaig saber que l'empresa Simon venia la finca a l'actual pretès propietari, em vaig oferir per justificar i defensar la propietat de l'església, però em van dir que no hi havia res a fer, que sort que concedien a perpetuïtat fer-hi culte. Després va sortir una altra llei que deia que des d'ara "a perpetuïtat" voldria dir "99 anys".

Preguntes i consideracions en veu alta

És cert que l'Església Catòlica està sofrint un moment difícil en molts aspectes, i potser és veritat que, tal com li atribueixen al Dr. Narcís Jubany: "L'Església que es dediqui a anunciar l'Evangelí i que les Autoritats del nostre Poble vetllin pels monuments". Que l'Església avui no dona per més s'està demostrant i els catalans tenim –i en particular els llicanencs tenen– tot el dret d'esperar que les autoritats del nostre Poble Català no abandonaran un testimoni, el més antic, el més noble i el més ric, a la voracitat dels especuladors immobiliaris.

M'agradaria preguntar a qui ara pretén ser l'amo de Santa Justa on era ell quan el poble feia aquells esforços econòmics i aquelles festes multitudinàries. ¿Compartia la lluita i la festa del poble a plena llum o esperava a l'ombra el moment d'arrabassar-li el que a ell no li havia de costar res?

Si després de tres segles de persecució i de voluntat assimiladora, el nostre Poble Català encara conserva la seva cultura i la seva identitat no és solament per la constant resistència a aquells que, de fora estant, ens volen fer desaparèixer com a Poble sinó, també, per la resistència no menys aferrissada a aquells que, de dins del nostre poble estant, pretenen sacrificar l'heretat nacional catalana en ares del seu benefici personal.

Estem orgullosos del "Museu Nacional d'Art de Catalunya" de la seva història i del seu present. Altres generacions "han viscut per salvar-nos els mots, per tornar-nos el nom de cada cosa" i també per salvar-nos la història i les referències del nostre passat contra aquells que volen assimilar-nos. Lliçà d'Amunt té dret a mantenir la propietat dels signes vius de la seva història i dels testimonis que forgen el nostre present i, també, té el deure de transmetre-ho tot a les generacions futures. "Qui renuncia als seus orígens renuncia a la seva identitat" i traïx la causa de les generacions futures.

No en tenim prou d'embadalir-nos amb les restauracions dels grans monuments com Sant Pere de Rodes, Sant Benet de Bages, Sant Pere de Casseres, Sant Llorenç de Sous...; ni en tenim prou de defensar el Museu Comarcal i Diocesà de Lleida, l'Arxiu de Catalunya (actualment encara a Salamanca)... per posar alguns exemples significatius. Hem de defensar el que sempre ha estat del poble, el que és seu, per història i per restauració,... "Ho volem tot –també Santa Justa!– i tenim pressa!"

Ara ens toca defensar Catalunya poble per poble i pam a pam, no ens regalaran res com ja fa segles que ens ho regategen tot, però ací i allà van sortint grups, cadascun amb les seves característiques que reivindiquen la nostra identitat i treballen pel nostre futur com a Poble. A Lliçà s'hi ha sumat el grup "L'Abans", reivindica les nostres arrels i es mou per moltes raons i, també, per la de Santa Justa. Treballar pels que estimem, només podem fer-ho sense regatejar-hi esforços, cercant les ajudes de tothom que ens hi pugui acompanyar, convençuts de la nostra raó i esperançats en l'èxit final. I, encara, agraits i satisfets que se'ns hagi cridat a fer aquest servei al nostre Poble.

Pere Farriol i Vinyes

Rector de 1975 a 1987 de la Parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt.

Fotografies: Joan Cabot i Lluís Galobart